

Zile de decizie

Cuvântul lui Dumnezeu este comparat cu argintul purificat, care curge dintr-un cuptor de pământ, după ce a fost purificat de șapte ori (Psalmul 12.6). În toate timpurile și în toate situațiile, El a fost ghidul infailibil și mângâietorul prietenos, dar, în același timp, și avertizorul și admonestatorul credincios al celor care Îl citesc și Îl respectă. El ne strigă: „Pace ție! Nu te teme! - Nu privești în jur cu neliniște!” și în spatele acestor cuvinte se află Dumnezeu Atotputernic, care rămâne credincios pentru totdeauna. Și îi avertizează pe cei nepăsători: „Nu vă amăgiți! Dumnezeu nu Se lasă batjocorit” [Galateni 6.7] și îi admonestează pe cei credincioși: „Oricine rostește Numele Domnului să se depărteze de nedreptate” [2 Timotei 2.19]. Cum ar putea fi altfel? Mesajul pe care apostolul Ioan l-a auzit odată de la Dumnezeu și ni l-a vestit este acesta:

„Dumnezeu este lumină și în El nu este deloc întuneric” (1 Ioan 1.5).

Cititorul își va aminti poate că la începutul anului trecut ne-am oprit puțin asupra credincioșiei prețioaselor promisiuni ale lui Dumnezeu și asupra bunătății și milei Sale, care nu se clatină niciodată; să ne amintim astăzi în câteva cuvinte imuabilitatea și seriozitatea solemnă a spuselor Sale cu privire la comportamentul care ni se cuvine, mai ales în zilele în care trăim.

Apostolul Pavel a numit aceste zile „vremuri grele”, „pentru că”, îi scria el fiului său Timotei, „pentru că oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, aroganți, hulitori, neascultători de părinți, nerecunoscători, fără sfințenie, fără afectivitate naturală, neînduplecați, defăimători, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine, trădători, încăpățânați, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, având o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea” (2 Timotei 3.1-5). Apostolul Petru, la rândul său, avertizează spunând că „în zilele din urmă vor veni batjocoritori cu batjocură, umblând potrivit propriilor lor poftes și spunând: »Unde este promisiunea venirii Lui? Pentru că, de când au adormit părinții, toate rămân așa cum erau de la începutul creației«” (2 Petru 3.3,4). Iar apostolul Ioan caracterizează *ultimul ceas* spunând că există deja mulți antihriști, precursori ai Antihristului, „mincinosul”, care neagă că Isus este Hristosul, ba chiar, care neagă pe Tatăl și pe Fiul (1 Ioan 2.18-22). Și în epistola sa către femeia aleasă scrie: „mulți înșelători au ieșit în lume, cei care nu-L mărturisesc pe Isus Hristos venind în carne – acesta este înșelătorul și antihristul” (2 Ioan versetul 7).

Ne minunăm involuntar de acuratețea tabloului pe care aceste pasaje îl descriu despre zilele noastre și despre starea oamenilor și a lucrurilor din jurul nostru. Dar avem în fața noastră Cuvântul Dumnezeului celui viu, în care „Duhul lui Dumnezeu spune lămurit” (1 Timotei 4.1). A venit timpul să alegem între *Hristos* și *Antihrist*. Chiar dacă Antihristul, fiul pierzării, nu a apărut încă, duhul său acționează în întreaga lume într-o măsură tot mai alarmantă. Diavolul însuși, al cărui instrument va fi, îi pregătește și îi pavează calea. Nu mai este vorba, ca pe vremea apostolului, doar de „*taina fărădelegii la lucru*”, nu, manifestări ale răutății direct anticreștine se arată atât de deschis și de nerușinat (de exemplu, în Rusia) încât credincioșii care nu cunosc suficient de bine cuvântul profeției se întrebă serios dacă *Antihristul* nu este deja aici.

Noi știm că el nu poate veni atâta timp cât Cel care îl reține nu este scos din cale (2 Tesaloniceni 2.3-8). Dar cât de repede se poate împlini promisiunea preaiubitului nostru Domn de a-i lua pe ai Săi la Sine, cât de repede poate veni „Cel care vine” și atunci nimic nu va sta în calea arătării Antihristului, care este încă reținut de prezența Duhului Sfânt aici și acum.

Zilele acestea am dat peste o broșură¹ scrisă în limba engleză, care descrie împrejurările de astăzi în cuvinte potrivite și, de asemenea, adresează credincioșilor cuvinte serioase cu referire la iminenta venire a Domnului. Aș dori să reproduc aici câteva dintre gândurile exprimate în ea.

Scriitorul spune că:

Când ne uităm la vasta mare a umanității, o vedem agitată de furtuni vulcanice care lucrează în ea și sub ea. Forțe elementare sunt la lucru în întreaga lume, iar barbarismul primitiv amenință să ia locul vieții ordonate, pe care civilizația o pretinde.

Care este sursa tuturor acestor frământări? Se află în *tăgăduirea Tatălui și a Fiului*. Duhul lui Antihrist este la lucru pe tot pământul, diavolul domnește în locul lui Dumnezeu, iar consiliile întunericului conduc destinele națiunilor. Aceștia înșiși îl caută pe *supraomul*, pe care îl așteaptă, în timp ce l-au întors spatele Dumnezeului întregului pământ.

Atitudinea blasfematoare, care a determinat deja o întreagă națiune să alunge Numele lui Dumnezeu din toate școlile Sale, se răspândește tot mai mult. „Noi suntem dumnezei”, strigă oamenii, și totuși se comportă ca niște diavoli. Transformarea lui Dumnezeu în om și a omului în Dumnezeu este spiritul zilelor noastre. Stăpânirea nelimitată a voinței proprii - fiecare face ceea ce este corect în proprii ochi - conduce la fantoma bolșevismului, care, la rândul său, este rezultatul direct al materialismului din epoca noastră. Toată energia morală pare să se fi prăbușit în lume, în timp ce forțele răului adormite în omul natural, care au fost într-o anumită măsură coordonate prin învățătură și educație, se manifestă într-o varietate uimitoare, nu numai în cei care sunt în mod evident fără Dumnezeu, tăgăduitori ai lui Dumnezeu și blasfematori, ci și în oamenii care vestesc „învățăturile demonilor” sub un pretext religios, falși profeti și false profetese, care pretind că posedă darul vindecării și al profeției, spiritiști și ocultști, ghicitori și ghicitoare care pretind că pot da informații despre misterele vieții și ale morții - până la oameni care chiar de la amvoanele bisericilor Îl neagă fără rușine pe Tatăl și pe Fiul. Într-adevăr, tocmai acești ultimi martori falși cu înfățișare creștină sunt cele mai bune instrumente în mâinile vrăjmașului pentru a încurca mințile oamenilor și a le otrăvi inimile cu sofismele lor.

Cultul socialismului, o putere în creștere inexorabilă, care învață nebunia și crede că transferul tuturor afacerilor de stat în mâinile unei birocrății atotputernice și tăgăduitoare de Dumnezeu garantează bunăstarea externă a tuturor cetățenilor, este de asemenea la lucru. Doctrinile sale se bazează pe revoltă și distrugere și constituie astfel o amenințare nesfârșită la adresa tuturor popoarelor pământului.

Repetăm: De unde provin toate acestea? În neliniștea mistuitoare care domnește în lumea de astăzi, o lume care dorește în mod deliberat să se lipsească de Dumnezeu și de Fiul Său. „Cei răi sunt ca marea tulburată, care nu se poate liniști, și valurile ei aruncă afară noroi și mâl” (compară cu Isaia 57.20). Lumea este plină de noroiul și mâlul unei epoci neliniștite și care Îl tăgăduiește pe Dumnezeu. Tulburările grave și continue din viața comercială, dependența din ce în ce mai mare de fast și distracții, combinate cu o disprețuitoare nepăsare față de Ziua Domnului, sunt roadele triste ale materialismului care domnește astăzi. Toate acestea conduc

¹ de H. Wreford, Exeter.

nu numai la neglijarea totală a Cuvântului lui Dumnezeu, ci și la distrugerea tuturor legăturilor morale.

Prim-ministrul Franței a spus acum câțiva ani în Senatul francez ceva de genul acesta: „Am îndepărtat mințile oamenilor de credința religioasă. L-am ajutat pe sărmanul muncitor să se ridice, care obișnuia să-și îndoie genunchii, obosit de munca sa de o zi. I-am spus că în spatele norilor sunt doar fantezii. În același timp, am stins luminile de pe cer cu un gest maiestuos, pentru a nu mai fi aprinse niciodată”. - Discursul a fost urmat de aplauze generale și prelungite și s-a decis ca acesta să fie tipărit și distribuit pe scară largă.

Am putea continua astfel și să adăugăm multe linii întunecate la tabloul unei lumi care vrea să-L elimine complet pe Dumnezeu din gândurile sale.

Ce trebuie să facem noi, creștinii, față de toate acestea? Care sunt responsabilitățile și oportunitățile noastre în astfel de zile de decizie? Fie ca Dumnezeu să ne ajute să ne agățăm cu toată credincioșia de următoarele șapte puncte și să credem nezdruccinat în

1. Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt.
2. Dumnezeirea Domnului nostru Isus Hristos.
3. inspirația divină a Scripturilor.
4. nemurirea sufletului.
5. moartea ispășitoare a Domnului Isus, învierea și înălțarea Sa la dreapta lui Dumnezeu.
6. Căderea omului în păcat, necesitatea nașterii din nou și justificarea prin credință.
7. damnarea veșnică a celor neevlavioși.

Dacă, prin harul lui Dumnezeu, sufletele noastre se sprijină pe aceste temelii divine, Dumnezeu ne va da și puterea de a trăi pentru El în aceste zile rele și de a fi martori pentru Fiul Său iubit.

Atât din broșura în limba engleză. Am dori să adăugăm un al optulea punct la cele șapte, și anume: întoarcerea și arătarea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Dacă ceva este în stare să ridice sufletul epuizat deasupra circumstanțelor, să-l despartă de rău și să-i dea putere să persevereze, aceasta este certitudinea vie: „Încă puțin, foarte puțin și Cel care vine *va veni și nu va întârzia*” [Evrei 10.37]. Dumnezeu *nu poate* minți. Cu cât noaptea devine mai întunecată, cu atât mai aproape este Steaua dimineții, care va îndepărta pentru totdeauna toate umbrele cu strălucirea Sa și ne va introduce în lumina casei Tatălui de sus.

Și, așa cum la „venirea” Sa durerea și suspinele vor dispărea pentru totdeauna, tot așa „arătarea” Sa va pune capăt tuturor răutăților și neevlaviei și Îl va introduce pe Omul, pe care Dumnezeu L-a rânduit să judece lumea în dreptate (Faptele apostolilor 17.31). Acolo unde aroganța și voința proprie domnesc astăzi, unde domnesc nedreptatea și violența, unde „toate gândurile celui rău sunt: »Nu este Dumnezeu!«” [Psalmul 10.4], în scurt timp va fi ridicat un tron ale cărui temelii sunt dreptatea și adevărul. Va domni un Împărat, care va frânge brațul celui rău, îl va zdrobi pe asupritor, îl va judeca pe orfan și va avea milă de cei săraci (Psalmul 10; 72).

Și acum să încheiem: Anul care a început, ne va aduce el împlinirea speranței noastre? Noi nu știm. Dar știm că „noaptea este mult înaintată și ziua este aproape”. Să urmăm deci îndemnul apostolului și, privind cu perseverență la Domnul nostru iubit, „să lepădăm faptele *întunericului* și să îmbrăcăm armura *luminii*”! (Romani 13.11-14).

Eu vin curând!
Așa promis-ai Tu cândva,
Și chiar dacă așteptarea încercată inima,
Tu împlinești cu credincioșie ceea ce promite gura Ta,
Cu siguranță vei veni!

Titlul original: „*Tage der Entscheidung*”
Sursa: Botschafter des Heils in Christo 78 (1930).